

בלבבי עצות פשוטות למעשה

שיבה אל חקב"ה ע"י איתערותא דלעילא

נקודת היסוד - ונקודה זו נחזור ונשנז ללא הרף - היא: "בא חבקוק והעמידו על אחת, 'וצדיק באמונתו יחיה', והארכנו לבאר שעיקר האמונה אינה רק אמונה של ידיעת השכל מכח קבלת הדורות והכרחיים שכליים, אלא עיקר האמונה היא האמונה שבלב. אמונה שבלב זו אמונה של מציאות, לא אמונה של הרגשים ושל התפעלות בלבד, אלא כשם שאדם חש את רגלו ואת ידו, כך חש הוא את הרבש"ע.

חוש זה הוא חוש של הנשמה. הנשמה היא ה"חלק אלו-ק ממעל", ולא הגוף. הגוף הוא הנפרד, אבל הנשמה כל חפצה והווייתה הוא חלק אלו-ק ממעל, ולכן הנשמה משתוקקת ומחפשת את כוונת ה' שהוא הקב"ה: "חלקי ה' אמרה נפשי", והקב"ה הוא חלקם של ישראל.

מפרק זה מודגשים שבעה מקורות מגוף הפרק עם התמצית שלהם.
בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

1 האמירה נובעת מהבהירות הגבוהה שיש לנשמה.

מקור מהי אמירה רכה? ... דברים הקשים כגידיים נצרכים לדבר שטבעו של האדם סותר אותו, דבר שהוא אינו רוצה בו ומעוניין להתרחק ממנו. כשרוצים לשבר את הטבע ולגלות את הרצון האמיתי, כך שהאדם יתחבר אל הדברים - אז נצרכים דברים "הקשים כגידיים". הנשמה היא בבחינת "כה תאמר לבית יעקב". האמירה נובעת מהבהירות הגבוהה שיש לנשמה. הנשמה רואה את הדברים בצורה ברורה.

2 כדי שהאדם יוכל לעורר את הנשמה, עליו להשתמש עם הנקודות שברורות ופשוטות לו...

מקור כדי שאדם יוכל לעורר את הנשמה, הוא נצרך שנשמתו תהיה בבחינת "עולם ברור" (ב"ב י:). אי אפשר שהדיבורים שהוא מדבר יהיו דיבורים עמומים, בלתי-ברורים ובלתי ידועים. עליו לדבר רק את אותן נקודות שהן פשוטות לו. ... כדי שהאדם יוכל לעורר את הנשמה, עליו להשתמש עם הנקודות שברורות ופשוטות לו במאת האחוזים.

3 "רבש"ע, אבינו אתה!"

מקור ניתן כאן דוגמא נפלאה אחת לנקודה פשוטה מאד שאיתה ניתן לעורר את הנשמה: "באים אל הרבש"ע ואומרים לו: 'רבש"ע, אבינו אתה!' נקודה זו, שהקב"ה הוא אבינו", מיוסדת אצל כל יהודי מאמין. ואף אם בלב הדבר עדיין אינו כה פשוט, אבל ההכרה שהקב"ה נקרא "אבינו", היא הכרה ידועה, וניתן לעורר עימה את נקודת הנשמה.

4 הקב"ה נופח בו נשמת חיים.

מקור ראשית, על האדם להבהיר לעצמו עד כמה שניתן, שהידיעות הללו הן מציאות ברורה וקיימת. ... כשם שלאדם יש אב גשמי והוא מכירו היטב, כך גם ברוחניות "עליו להתבונן בדבר ולהגיע להכרה כי הקב"ה לא פחות "אבא" שלו מאביו הגשמי!" ... הקב"ה נופח בו נשמת חיים.

5 ברוחניות הנקודה שזהו "אביו" צריכה להיות ברורה לו מאד!

מקור התנאי השני הנדרש כדי לעורר את הנשמה הוא, שהאדם לא יהיה בבחינת "שתוקי" - ספק שאינו יודע מי הוא אביו. כמו שבגשמיות בד"כ אצל כל אדם המציאות מיהו אביו ברורה לו מאד מאד, כך ברוחניות הנקודה שזהו "אביו" צריכה להיות ברורה לו מאד! אם הבהירות לא תהיה במדרגה כזו - לא ניתן יהיה לעורר את הנשמה!

6 כדי לעורר את הנשמה צריך להשתמש בשני כוחות: א) כח המוחשיות. ... ב) הדברים צריכים להיות ברורים.

מקור נשתמש רק בדברים שהם פשוטים ביותר, כלומר דברים שהשכל יודע אותם, ככתוב: "וידעת היום", שהרי לכה"פ החלק השטחי שבהם ידוע לכל אחד ואחד, אלא שהלב עדיין לא חש אותם, ומכוחם ננסה לעורר את ה"השבות אל לבבך", שתתגלה הנשמה אצל כל יחיד ויחיד. ...
שכדי לעורר את הנשמה צריך להשתמש בשני כוחות:
א) כח המוחשיות, לחוש את הדברים ... כמציאות גמורה.
ב) הדברים צריכים להיות ברורים. אם הם אינם ברורים ואינם מציאותיים, אין בכוחם לעורר את הנשמה.

7 נשתדל להעמיד כל נקודה ננקודה פשוטה

מקור עלינו להתבונן, אפוא, היטב מהי ההבנה האמיתית במה שהקב"ה נקרא אבינו, כי כפי שרואים אנו, אפילו להתחיל לעבוד לעורר את הנשמה עם מושג של אב - גם זה איננו פשוט. לסיכומם של דברים: **נשתדל להעמיד כל נקודה כנקודה פשוטה**, והקב"ה יזכנו לעורר את הנשמה לגלות את הבורא ית' אצל כל אחד ואחד.

חלק ב' פרק ו'

שיבה אל הקב"ה ע"י איתערותא דלעילא

מהי אמירה רכה?

"עולם ברור ראית"

תחושה מציאותית ובהירות - תנאים לגילוי הנשמה